

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DÍJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI. Felsődörösor 5. l. emelet.

Testvéri szeretet.

Az újév küszöbén egymásnak sok jót kívánunk és sokan igen komoly gondolkozásra és elhatározásra is eljutnak. Minden késlekedés nélkül megmondhatjuk, hogy ilyenkor fokozottabb mértékben reméljük, hogy az új esztendő jobb és boldogabb lesz, mint az elmúlt. Persze sokféle az elgondolás, amely szerint az ember az áhitozott boldogsághoz eljuthatna. Az egyik, ha nem is a főnyeremény, de mégis egy nagyobb összeget szeretne megnyerni. A másik jobb állást, vagy legalább is nagyobb mérvű fizetésemelést szeretne kapni. De sokféle lehet az, amitől szebb és jobb életet remél az ember. Olyan is van, aki elégedetlenségében, még azt is eldobja magától, amit eddig adott neki az Isten és vakságában nem látja, hogy az új és ismeretlen, ami után törekszik, nem lesz könnyebb, sem kielégítőbb.

Ha készek vagyunk józanul megítélni helyzetünket, akkor látjuk, hogy semmiféle külső változás az embert boldogabbá nem teszi. Legfeljebb egy pillanatra. A főnyeremény is csak rövid ideig okoz örömet, azután sok munkát és gondot okoz az embernek. A jó állás, a több fizetés és más ilyen elképzelés is csak addig jelent némi megelégedést, amíg meg nem szokták, azután az engedetlenség előről kezdi kinzó játékát.

Van-e hát egyáltalán valami, ami tekintet nélkül a külső helyzetre, vagy állásra, boldogságot adhat az embernek? Lehet-e valaki az új esztendőben megelégedett, amikor szinte mindenki teli van panasszal? Habozás nélkül ki merjük mondani, hogy igen. Csak erre az egyre kell figyelni, hogy uralkodjék nálunk a testvéri szeretet. Mi nem gondolunk azokra, akik hivatásszerűleg, cím gyanánt használják e szép szót, hogy testvér. Talán ezt is el kellene tiltani. Kisebb közületek szeretik a testvér szót kisajátítani, mert nem tudnak, vagy nem akarnak a megszokott címzésekkel egymás között érintkezni. Még az is előfordul, hogy va-

laki alkalmazza felebarátjára a testvér címet, de tőle elvárja, hogy minden neki járó címzést megadjon.

A testvér megszólítás kell, hogy magában foglalja azt, hogy: szeretlek. Aki felebarátját nem komolyan szereti, ne szólítsa testvérnek. Milyen komikus, ha olyanok, akik egymást testvérnek szólítják, mégis egymást lekicsinylik, egymást rágalmaznak, egymás ellen harcolnak. Hallottam már kivülálló szemlélőtől az ítéletet: „Ezek nem testvérek.“ A testvér szereti és megbecsüli azt, akit ő testvérnek szólít. Nem is lehet, ha valamennyire komolyan meg gondolom, a testem vérének nem szeretni. Itt tűnik ki mindjárt, hogy milyen könnyelműen használjuk e gyönyörű szót. Vegyük egész komolyan, a testvérem, az testem vére.

Mindjárt mondjuk meg, hogy kell hozzá alázatosság, komolyan venni e megszólítást. El nélkül jobb nem használni. A testvér egy olyan valaki, aki olyan közel áll hozzám, mint amilyen közel van hozzám a vérem. Ha van egy előkelő ősünk, vagy hírneves rokonunk, büszkén mondjuk, hogy az ő vére vagyunk. De szeretjük megtagadni, még ha igen közel is áll hozzánk valaki, ha valamilyen módon szégyenkeznünk kell miatta.

Az új év küszöbén gondoljuk végig, hogy Jézus a földre jött és testvérünké lett. Nem csak a jók testvére, hanem a rosszaké is. Még Judásé is. Itt kellene egyikünknek vagy másikunknak egy kis alázatosságot kérni az Istentől az új esztendőre. Ha látok valakit bűnben és bajban, nem fordulhatok el tőle és nem mondhatom, hogy semmi közöm hozzá. Ő az én testvérem és éppen mert vak, kell hogy vezessem, éppen mert beteg és rámszorul, kell, hogy segítsen és gyógyítsam. Ha közönyösen vagy éppen orrfintorral fordulok el valakitől, akit éppen én tudnék testvéri szeretettel fel emelni, akkor még nem láttam Jézust. Jézus az elveszettet kereste, az elmerültet emelte fel, soha senkitől el nem fordult, aki hozzá tekintett fel. Jézus alázatos volt és soha sem félt attól, hogy valaki kisebbnek fogja tartani, mint ami

volt. És ha az új évben próbálni fogjuk mindenkiével szemben gyakorolni a testvéri szeretetet, akkor nem leszünk szegények, sem elégedetlenek, hanem valóban boldogok. Isten olyan jó hozzánk, hogy nem győzzük ezt Neki soha kellőleg megköszönni. Nem érünk rá a panasza, mert olyan sok alkalmat fogunk találni, a szolgálatra és szeretetre. Ezen az úton lesz boldog az új esztendő. T.

Amit Isten gyermekeinek el kell hagyni.

III.

Megkötöttség.

Igen kedves testvér, a megkötöttségedet is el kell vesztened. A megkötöttségek, olyan dolgok életedben, melyek téged megkötnek és miattuk nem tudsz szabadon növekedni. Némelyek csak vékony fonállal, mások nehéz bilincsekkel. Az azonban mindegy, hogy cérnafonál, vagy kötél. Ha megkötözött vagy, úgy nem vagy szabad. Akkor téged még Isten Fia, a mi Megváltónk, nem szabadított meg. Te azokat a dolgokat még nem adtad át neki. Igen, olyan gyakran mérhetetlen közönyt tapasztalok Isten gyermekei között, éppen a megkötöttséggel szemben. És ez a legsötétebb és legsebezhetőbb pont, melyet a gonosz támadó pontnak használ ahhoz, hogy Isten gyermekeit visszarántsa és végül elejtse, vagy azokat halála által erőtelenné tegye.

Milyen dolgok ezek? Nos figyelj. Ezek szerfele dolgok.

Néhány évvel ezelőtt egy testvérral beszéltem, aki bagózott, — azaz a dohányt rágtta. És mivel ezt nem akarta feladni, nem szabadult meg a haragtól és a szeretetlenségtől sem, nem vesztette el öniségét, énjét és környezete számára teher volt. A bagót, körülbelül a következő szavakkal „élvezte”: — Ez csak ritkán fordul elő; emberek vagyunk és mindnyájunknak meg van a maga gyarlósága. — És a sátán örült. Borzalmas.

Hat-nyolc ilyen testvér a gyülekezetben és a gyülekezet vezetője halálra dolgozhatja magát, mert az ilyen megkötözött emberek Isten felkét nem adhatják tovább. Nem tehetik Jézust naggyá és nem felhetnek fel, isteni igazságokat. Ezeknél néhány évig tart, míg a prédikátor odáig jut velők, hogy megkötöttségeiket belátva, abból szabadulni akarnak.

Egy másik eset. Megtért egy fiatal ember. Nagyon boldog. Sok mindent megtett. Beismerte bűncit stb. De a cigarettát nem tartotta oly veszedelmesnek. Az nem lényeges. Noha az Ur leke azt mondotta neki: — Te ezáltal megkötözött vagy. A dohányzást egyszerűen

át kell adnod Jézusnak. A te számodra, az bűn. — Beszéltem velem is. Mondtam neki, ha őszinte akar lenni, úgy Jézus teljesen szabaddá teszi. De nem tette. Azt gondolta, hogy egy kis dohányzás nem árt. Ezáltal ismét a világba merült, erőtelen lett, mélyen sebzett szívvel járt. Néhány évvel később Isten még egyszer szólt hozzá: Hagyd el a dohányzást, különben nem leszel szabad barátaidtól és a világtól. — Ismét beszéltem velem. Akarta is nem is. Az ártatlan cigaretta valóban nem ártbat.

Akkor Isten másképp beszélt vele. Mindkét fülére középfülfőgyulladását kapott és másfél évig feküdt a kórházban. A megsüketülés veszedelme fenyegette. A sebek nem akartak gyógyulni. Világos volt, hogy a nikotin hátráltatta a gyógyulást és az idegei is rosszabodtak. Amikor tudomásomra jutott irtam neki és kértem, hogy hagyja abba, mert az egész helyzete attól függ. Nem tette. Helyzetét nem látta oly veszélyesnek. Nem hagyok neki semmi örömet a sivár kórházi ágyon, — írta egyszer nekem. Ő is szereti annyira az Urat, mint én. Betegsége miatt néha közel volt az örültséghez. Akkor gyökeres operáció alá vetették. Egyik fülére teljesen, a másikra részben megsüketült. Állását veszítette ezáltal. Tanult pályáját nem folytathatta. Hová vezet ez? Mégis tovább szívta az „ártatlan“ cigarettát és ismét egészen elmerült a világban. Megkötözve, berzaimasan megkötözve! Az orvos az oka a bajnak? Vagy az emberek keményszívűek, kik nem akarják megérteni. Csak neki nincs bűne. Azt a benyomást nyertem, hogy bensőleg már alig hisz Istenben. Minden hiábavalónak látszott, nyomorultul ment a világ útján.

Igen testvérek így van ez, ha valaki nem akar megkötöttségétől szabadulni. Még meg vagy valamivel kötözve? Szabad vagy az ártatlanoknak látszó megkötöttségtől is? Tudod, mint Isten gyermeke, hogy Ján. I. 5/17-ben így szól: „Minden igazságtalanság bűn.“ Tovább is könnyen akarod venni az ilyen dolgokat? Talán azért élsz még mindig egy nyomoruságos, békétlen féléletet. Mennyire megszorodik Údvözítőd, ki már régen vár. Várja, hogy megkötöttséggeddel Hozzá jöjj. Nem akarnád ezt megtenni? Hidd el, igaz az Irás szava: — Kít a Fiu megszabadít, az valóban szabad. (Ján. 8/36.)

— oOo —

Időzzünk még egy kissé e tárgynál.

— Igen, — hallom némely testvértől, — a dohányzás és a bagózás természetesen rut megkötöttség. Ilyen dolgokkal természetesen nem szabad megkötözve lennünk. — De hidd el kedves Isten gyermeke, amint a dohányzással van, úgy van más dolgokkal is, melyek megkötöznek. Ha Isten Lelke rámutat megkötö-

zöttségedre és te azt nem hozod engedelmes lélekkel Jézushoz, akkor éppen úgy tönkre mégy te is.

Miért van annyi erőtlenség, sötétség, oly sok fél, istennélküli élet közöttünk? Isten gyermekei nem akarják kedvenc megkötözöttségüket elveszíteni és így visszaesnek. Ha önigazsággal vagy megkötve, akkor mindig neked kell igazadnak lenni. Ha igazat adnak neked, akkor jó, és a te embered hiszik. Ha nem adnak igazat, akkor vége a barátságnak. Visszahúzódasz és hónapszámra, minden szolgálatra hasznavehetetlen vagy. Lehet, hogy az embereknek nem mutatod, de az Ur látja és az ilyenek miatt, nem tud megáldani. És ez az önigazság, gyakran egész jámbor köntösbe bujlik. Ezt magam is tudom, mert midőn az Ur nekem ezt a megkötöttséget megmutatta, felismerhettem, hogy milyen borzasztó is ez a lelki és jámbor akarnokság. Ez éppen úgy megölheti lelkünket mint bármely más bűn. Az önigazsághoz rokon lelkibaj a makaesség. A lelkimaakaesságra gondolok. Nemde te testvér, ha egy asszonymnak tiszser igaza van is, nem szabad igazának lenni, mert te azt az ígét hangoztatod, hogy az asszony hallgasson. Te az igazságot, csak úgy fogadod el, ha a Lélek férfi által szól. Szóljon azonban egy asszony, ahelyett, hogy az igazságot szívesen hallanád, bármely oldalról is jöjjön, ideges leszel.

Es ezzel szemben, mily makaesul ragaszkodsz a te szavadhoz. Ha egyszer kimondtál valamit, amellel maradsz: Egy ember, egy szó. És megmaradsz akkor is, ha tévedtél. Mert bár látod, hogy meg kellene alázkodnod, de makaességod ezt nem engedi. És így keményedik meg szíved, mind jobban és jobban, úgy a közösségi, mint a családi életben. Így zsarnokoskodik makaességod a feleséged, férjed, gyermekeid, talán szüleid fölött. És emiatt kész a békétlenség. Te magad előtt mártirként tűnsz fel, mint akit nem értenek. Némelykor, mintha Istennek ígéje neked adna igazat, de a neked odailló ígéren át, saját makaességod tűnik elő. Saját gyengeségeidet igyekszel támoogatni az Ur ígéjével.

Különösen idősebb testvéreknél fordul az elő, önigazságukban élnek. És ahelyett, hogy a diesőséget az Urnak adnák és testvéreiknek alázatban szolgálnának, azt kívánják, hogy minden testvér pontosan úgy gondolkozzék, mint ő, mert ha nem, akkor az a testvér előtte nem igazi hívő. Ha valaki azután ezt meg meri mondani, és kér, hogy légy testvéreidhez több türelemmel és igyekezz másokat is elhordozni, akkor vége a barátságnak, mert sokkal makaessabb vagy, semhogy azt belátnád.

Vannak olyan tagjai egy-egy közösségnek, akik makaesul félreállnak. Ha azonban kedvükben járnak, akkor egész jól használhatók. Különben szeszélyesek és megállanak csökönységükben és ha ezt nem tűrjük, akkor fel-

zudulnak. Ha ritkábban vesszük szolgálatukat igénybe, akkor sértődötten állapítják meg, hogy az ő munkásságukat nem használhatjuk. Mindjárt beszélgethetünk azokról a testvérekről, akik nyakasságukat nem ismerik be, jámbor köntöst hordanak, hangos imacsengővel. Az ilyen végül megsértődve, mindent otthagya elmegy. A makaes és önigazságában élő ember azt mondja, hogy otthon is tud hívő lenni és bibliát olvasni. És a vége szomorú. Kedves testvér, ismered a Fil. 2/3-ból az ígét? — Alázatosan egymást különbnek tartván magatoknál. Meddig akarsz még jámbor makaességod megkötöttségében élni? Helyezd mindent Jézus kezébe és légy hasznos. Az Üdvözítő éppen a mostani időkben vágyakozik olyan testvérek után, akik földadják makaességukat, nem akarják megtartani, hanem készséges szívvel a munkánál vannak és Mesterük mellett állanak.

(E. Dohne u. Liebstockl.)

Évforduló.

Vajjon mit hoz a jövő? Feltétlen azt hozza amit a jó Isten elrendelt számunkra. Senki Isten tervét meg nem változtathatja, akarát meg nem másíthatja. Kezével áld, vagy ostoroz, ahogy jónak látja. Egy, csak egyetlen egy dolog van, ami a Felségesnek büntető jobbát megállíthatja és a méltó büntetés vastörvényét feloldhatja és ez, az igazi bűnbánat és teljes megalázkodás. „És látá Isten az ő cselekedeteiket, hogy megtértek az ő gonosz utjukról: és megbáná az Isten azt a gonoszt, amelyről mondá, hogy végrehajtja rajtok és nem hajtá végre.“ Jónás 3.10. Fontos a mi keresztyén életünkben, hogy mindig igazat adjunk az Urnak. Nézzünk vissza az elmúlt esztendőre! Mélységes hálaóra kötelez bennünket Isten jósága, melyet oly sokféleképpen tapasztalhattunk. Méltó, hogy az ő-évet hálaadó imával zárjuk és az újévet imádkozva kezdjük. Most pedig nézzünk előre hitben és ne féljünk, hiszen alant vannak hatalmas karjai, hogy megsegítsenek bennünket. Az Ur az én pásztorom, — mondja Dávid — nem szükkölködöm. Igen, aki Jézushoz, a jó Pásztorhoz jön és nála marad, az bővelkedik áldásokban. Fűves legelőkön nyugtat engem. Megnyugtatja háborgó lelkünket a Bibliában, amikor olvassuk azt. A Bibliában vannak a dus legelők és csendes vizek számunkra. Lelkemet megvidámitja, — olvassuk a szép 23. Zsoltárban, amely az isteni gondviselésről szól. A világi öröm igen sokszor idegeket felzaklató, felőrítő, az Urban való öröm megnyugtató, megerősítő. Az igazság ösvényein vezet engem az Ő nevéért. Igen, az Ur az Ő drága, szent és nagy nevéért vezet bennünket az igazság ösvényein. Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert Te velem vagy.

Csak Isten válthatja ki lelkeket a Seol kezéből, mikor az megragad engem. 49. Zsoltár, 16.

Asztalt teritesz nékem az én ellenségeim előtt. Szerényebben, vagy dusabban, de még mindig meg volt terítve számunkra az asztal. Elárasztod fejem olajjal; ez is az áldások bőségét jelképezi, melyben részünk van, ha Istennek szótfogadunk. Csordultig van a poharam. Egy pohárba, amely csordultig van, már egy csepp se fér belé és hiszem, hogy ha hűségesek vagyunk, Isten annyi áldást ad életünkre, amennyit csak elhordozhatunk. Bizonyára jószágod és kegyelmed követnek engem életem minden napján s az Ur házában lakozom hosszú ideig. Két hűséges kísérő adatik számunkra életutunkon, ezek: Isten jósága és drága kegyelme. Szolgáljunk az Urnak és felebarátainknak igaz, tiszta szeretetben. Minden munkátok szeretetben menjen végbe, — írja az apostol. Reggel felkelek, ehhez, vagy ahhoz a munkához nincs kedvem. De a Szentlélek eszembe juttatja ezt az igét: Minden munkátok szeretetben menjen végbe. Hirtelen megváltozik a kedvetlenség és örömmel és buzgósággal csinálom mindent. Igen szerettem, mégha csak egy levélírásról van is szó, igyekezzünk tollunkat ne csak tintába, hanem százszázalékos szeretetbe is bemártani és akkor biztos, hogy boldog új esztendőnk lesz.

R. M.

Szerkesztői rovat.

Az új év küszöbén békességet, boldogságot kívánunk k. munkatársainknak és k. olvasóinknak. A jó Atya vezessen mindnyájunkat az új esztendőben.

Az új esztendő kezdetével mindig feljúl az „egy test“ gondolata. A világ protestáns egyházai össze is jönnek néhány napon át, hogy együtt imádkozzanak. Az elmúlt hónapokban nálunk külön szó esett az egyházak egységéről. Egyesek már nem csak a protestáns egyházak egységéről beszéltek, hanem a katolikus egyházzal való egységről is írtak. Ugy látszik azonban, hogy az új esztendő elején, néhány napig előtérbe kerülő egységet kellene egy kissé meghosszabítani és kibővíteni. Ne csak kérjük az Istent az egységért, hanem kíséreljük meg róla beszélgetni is. Mi természetesen nem csupán a „láthatatlan egyház“ egységére gondolunk, hanem a keresztények valóságos külső egységére is. Hittani és egyházszerkezeti egység is lehetséges a protestánsok között azért, mert mindnyájan a Bibliát tekintik kizárólagos forrásuknak. Természetesen szükség lenne arra, hogy Jézus hegyi beszédében lefektetett törvényeket alkalmazzuk és Pál apostol leveleiben olvasható tanításokat figyelembe vegyük. Csak ilyen alapon lehetne nemcsak beszélni és írni egységről, hanem azt

meg is valósítani. Indiában már régen, Japánban újabban igen érdekesen oldották meg a protestánsok az egységet. Igen járható utnak látszik az, amelyik egy-két évtized alatt kívánja egy program szerint megvalósítani a protestánsok egységét. Bizonyosnak vehető az egységhez való erős közeledés akkor, ha egyes nagy feladatok megvalósítására közösen vállalkoznak. Nagyon könnyűvé válna ez esetben a kicsi, szabad mozgalmak bekapcsolása a nagy egyházakkal való közös munkába. Ha azután néhány évtized múlva létezne egy hatalmas egységes Protestantizmus, akkor talán lehetne beszélni arról is, hogy lennének-e olyan feladatok, amelyekkel a protestánsok a katolikusokkal közösen, együtt oldhatnának meg. Amíg azonban idejutunk, imádkozzunk és dolgozzunk azért, hogy a világ lásson valamit abból, amit keresztény életnek nevezünk. Népiünk széles rétege elidegenedik az egyháztól, mert állításuk szerint nem éreznek semmit abból, amit keresztény szeretetnek mondunk. Maradjunk meg hát az életben is keresztények, ha a templomokban bent azoknak tartottuk magunkat.

Hírek.

Melle püspök úr szeretettel gondol ránk az új esztendő küszöbén és meleg köszöntését küldi mindnyájunknak. Örömmel köszönhetjük, hogy jobb idők reményében kilátásba helyezte szeptemberi látogatását, amikor is évi konferenciánkon Györkönyben elmökölni fog. Mi is ugyanilyen szeretettel emlékezünk meg a szeretett püspükről és kérjük a jó Atyát, hogy az új esztendőben vezesse és áldja meg hűséges szolgáját.

A Keresztény Könyvesház korl. fel. szövetkezet idei évi közgyűlését március 24-én délután Budapesten tartja meg. Felkéri a szövetkezet igazgatósága az összes ingatlankezelő testvéreket, hogy 1942-ről az összes bevételek és kiadásokról pontos adatokat mielőbb, de legkésőbb január hó végéig beszolgáltassanak szíveskedjenek. Akik az adatokat csak késve, vagy csak ismételt felszólításra nyújtják be, ártanak az ügynek. Ezért kérjük a gyors munkát, különösen napjainkban.

Értelmet zavaró szedési hiba csuszott be a legutóbbi számunk első oldalán. A második hasáb tizenkettedik sorában a „katonaságok“ szó helyett „hatalmasságok“ olvasandó.

Kiadja: Keresztény Könyvesház korl. fel. Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő:
Tessényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felel: Henczer István.